Ч. 241. Четвер 5 падолиста (23 жовтня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата
у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Проект закона о загальнім обезпеченю. — З балканьского півострова. — Вибір нового президента в Сполучених Державах півн. Америки.

З Відня доносять: Правительство виготовило вже проект загального обезпеченя і предложить его раді державній. Проект той заводить нову кодифікацию дотеперішного обезпеченя робітників, дальше обезпечене на случай нездібности до праці і старости робітників та самостійних менших властителів ґрунтових, ремісників і дрібних торговельників. Для всіх тих галузий обезпечених буде заведена спільна орґанізация. Нове обезпечене буде опирати ся на самопомочи і помочи державній а при обезпеченю робітників будуть втягнені також і роботодавці. Обовязок обезпеченя від недуги буде розтягати ся на всіх поденних робітників і на слуги, отже також на сільских робітників рільних і лісних. Обезпечене на случай недуги буде розширене з 20 неділь на рік.

Загальні постанови закона о обезпеченю суть слідуючі: Робітники по 65 р. житя будуть діставати ренту старости або перед тим ренту нездібности. Самостійні одержать від 65 р. ренту старости. Оставші по обезпечених одержать одноразову відправу. Обезпечені женщини, коли віддадуть ся, одержать половину вкладок.

Робітники, поділені на 6 кляс, будуть сплачувати (половину будуть платити роботодавці) тижднево від 12 до 72 сотиків і одержать разом при 50 тиждневих вкладках річно по 20 роках ренту 144 до 414 кор., по 30 роках від 156 до 486 кор., по 40 від 168 до 558 кор. Самостійні при місячній вкладці по 1 кор. одержать 198 до 246 кор. Єсть можність плаченя висших вкладок. Робітники мусять оплачувати вкладки через 4 роки, щоби узискати ренту нездібности. Ренту старости можна одержати по 30 літах.

Закон містить в собі переходові постанови, після котрих ренту старости буде можна одержати при 200 вкладках тиждневих а у самостійних при 200 місячних вкладках. Зорґанізовані будуть льокальні бюра (повітові), краєві і державні. На цїли обезпеченя на старість і нездібність до праці будуть платити — при 6 міліонах робітників і 3 міліонах самостійних, разом около 10 міліонів обезпечених — разом всі річно 129 міліонів кор., в тім самостійні 28,207.000 кор., робітники 88,450.000 кор. Загальні кошти обезпеченя на старість і нездібність при робітниках і самостійних винесуть в першім роцї 138 міл. кор., в 10 роцї 106·2 міл. кор. а в 40 роцї 277 міл. кор. Держава причинить ся по 10 роках 40 міліонами а по 40 лїтах 100 міліонами корон.

W. Allg. Ztg. оголосила зміст росийскої ноти, котра наспіла оногди до Відня в справі европейскої конференциї. Нота містить в собі слїдуючу проґраму конференциї: 1) Анексия Босни і Герцеґовини; — 2) независимість Болгариї а разом з тим справа правно-державна і відшкодоване Туреччини; — 3) користи, які має одержати Сербія і Чорногора і — 4) знесене капітуляций і відшкодоване Туреччини. — Виходило би з того, що вість о протесті Росиї против анексиї Босни не єсть правдива. Впрочім як би Росия і дійстно запротестувала, то се не на богато би придало ся і не змінило би фактичного стану річи. Длятого то зовсім влучно написала оногди „Times": „Росия повинна зрозуміти, що анексия єсть довершеним фактом, котрий могла би змінити лиш побідна війна з Австриєю". До такої війни однак Росия не єсть ані нинї ані не буде з десять а хоч би й двайцять літ спосібна.

---

7)

ПО БАЛКАНЬСКІМ ПІВОСТРОВІ.

(Після Гессе-Вартеґґа, Колера і др. зладив К. Вербенко).

(Дальше)

Хто уміє по болгарски або возьме собі в Тирнові в дорогу по Балкані якогось товмача за товариша в подорожи, той зможе придивити ся неодним інтересним проявам болгарского народного житя. Болгарів уважають за одно із племен полудневих Славян, до котрих зачисляють ся Словінці, Серби і Хорвати. По правді однак є они мішанці того азийского племени, спорідненого з Турками, що прийшло в середновічних часах десь звад Волги і потонуло так в славяньскім народі, що оставило єму лиш свою назву. Мимо того, що Болгари позіставали майже 500 літ під турецким панованєм, зберегли они все-таки свій народний характер і свої питомі прикмети, які проявляють ся найбільше у весільних і похоронних звичаях а відтак і в тім, що і у них, як у Сербів т. зв. „задруга" єсть той звичай, що цілі роди жиють спільно і працюють до спілки, котрої головою єсть хтось найстарший в роді, котрого всі слухають а котрий веде лад і порядок в цілім роді та наділяє кождого тим, що єму потреба. Болгари суть греко православної віри і стояли давнійше під верховною властию трецкого патріярха в Константинополи, але в 1869 р. оснували свою власну національну церков, котрої головою єсть екзарх.

Супротив чужинців Болгари здержаливі і недовірчиві. Але мають змисл для торговлї і промислу та й суть спокійнійшої вдачі як їх сусіди Серби. Они визначають ся пильностию і ощадностию, статочним способом житя і своїм примірним житєм в родині. Переважно темна нота надає їм якоїсь поваги. Від коли заведено нову систему научуваня, загальна просьвіта народу значно поступила наперед. В містах жиють Болгари згідливо з Турками, Европейцями, Шпаніолями та Циганами. Сї послідні творять в Болгариї цілі сільскі громади, а коли волочать ся по краю, та займають ся лїченєм худоби, торговлею кіньми, ковальством, побілюванєм кітлів і ворожбитством та наймають ся за музикантів.

Ідемо дальше. Посеред рівнини обведеної довкола високими горами піднимає ся кілька вершків. То горби, на котрих стоїть місто Пловдив або Филипополь. Тут на сїй рівнині над рікою Маріцою та й в горах жив колись нарід Траків, що служив чужим богам, а котрого Греки боялись ся зачіпати. Македонці видко хотіли тут осісти і запанувати над тим народом, бо македоньский король Филип II., батько Александра Великого, побудував тут на горбах серед долини місто, котре й доси носить его імя а котре очевидно було призначене на то, щоби закріпостити нарід Траків. Але навіть Александрови Великому лекше було зайти аж до Індиї та покорити перских володітелів, як запанувати над бойким народом Траків. Ще й нині, коли їдемо зелїзницею, видимо з ваґона слїди того народу. Невеличкі горби тягнуть ся по рівнині. Майже на кождім з них видко по дві могили. Аж коли хтось зверне увагу на ті порослі травою кінці, можна їх в переїзді начислити борзо кількадесять. Крізь дальновид видко, що рівнина засіяна могилами. У Филипополи кажуть, що тих могил начислено 8000! Отже тут спочивають оборонці свободи, котрі колись охоронили були північні сторони від переваги полудневої культури.

Почавши від 1383 р. був Филипополь містом румелійских беґлербеґів (намістників). Тепер стало ся се місто політично лиш болгарским окружним містом, але все-таки не затратило свого історичного значіня і єсть по Софії і Тирнові третим найважнїйшим містом в Болгариї. Мимо многих під европейским впливом повставших нових будівель задержало місто все ще свій давний характер. Тут єсть осідок аж трох епископів, болгарского, грецкого і католицкого а відтак єсть тут трибунал апеляцийний і команда бриґади. Місто має трохи більше як 50.000 жителів, з котрих дві пяті Болгари, шеста часть Турки, осьма часть Греки, Жиди, Вірмени і т. д. Побіч 15 християньских церков знаходить ся тут 26 мошей.

На дуже урожайній, але впрочім звичайній собі рівнині лежить Филипополь зі своїми горобами дуже живописно на двох а межи чотирома скалистими горбами. Одна із тих сиєнітових скал зве ся Джамбас-Тепе, єсть 212 метрів висока і творить сам осередок міста. З его полудневого боку представляє ся красний

Положене на Балканї, як тепер показує ся, погіршає ся з кождим днем. З Митровиці доносять: Одушевлене, з яким тутешне населене повитало оголошене конституциї, щезло, внаслідок того відносини межи магометанами а християнами погіршає ся щораз більше, так що то вже впадає в очи. Майже рівночасно повага і вплив молодотурецкого комітету слабнуть щораз більше а взявши на увагу, що інтриґи сербскі відгравають тут велику ролю, треба загальну ситуацию означити яко менше користну. Подібні вісти надходять також: із Скодару, котрі доносять, що й там значінє молодотурецкого комітету упадає щораз більше.

З Білграду доносять: Оногди о 9 год. вечером одержали 1. полк піхоти, дві шкадрони кінноти і одна батерия артилериї приказ відмашерувати сейчас в сторону як до Ґрошка. Ті зарядженя викликали в містї велику сенсацию і дали причину до всіляких безосновних чуток. О тій подиї видано слідуючий комунїкат: Занепокоєнє, яке запанувало вчера в Білградї, а котра дало кореспондентам часописий причину до висланя алярмуючих телеґрамів, викликало чутку о наглім атаку Австро Угорщини на Сербію. Поголоска та єсть безосновна. Становище Сербії єсть в кождім напрямі поправне. Поголоски ті викликали лиш хвилеве занепокоєнє. Видані вчера зарядженя суть лиш средством забезпечаючим. Треба ожидати, що занепокоєні уми успокоять ся. Засїданє скупштини має на цїли лиш удїленя їй правительством інформациї о положеню. Сербія ожидає порішеня конференциї держав.

Сполучені Держави північної Америки мають від вчера нового президента. На місце уступившого Рузвельта вибраний кандидат републиканьскої партиї Вілєм Говард Тафт. Вибір єго означає продовжене дотеперішної політики Сполучених Держав.

Новинки.

Львів, дня 4-го падолиста 1908

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав радникови Двору, професорови львівскої політехніки дрови Юліянови Недведскому з нагоди перенесеня єго на власну просьбу в сталий стан спочинку командорский хрест ордера Франц Йосифа. — Президия ц. к. Намістництва признала п. Болесл Барановскому, радникови Двора і інспекторови шкіл народних і п. Олександрови Барвіньскому, радникови правительства і професорови мужескої семинариї учительскої у Львові за 40-лїтну вірну службу почетний медаль установлений з нагоди цїсарского ювилею.

— **Торжественне богослужене** в честь 50 их роковин сьвященьства Папи Пія X відправив ВПр. Митрополит дня 1 с. м. в соборній церкві сьв. Юра. На богослуженю тім явили ся також сьвітскі достойники, а іменно: Є. Е. п. Намістник Бобржиньский з урядниками Намістництва, президент апеляциї п. Тхоржнїцкий, члени краєв. Ради шкільної з віцепрезидентом дром Дембовским по перед і и. „Руслан“ доносить, що всї три Владики наші вийдуть сими днями до Риму, щоби в імени руского народу зложити Папі желаня і увіреня о своїй преданности і вірности.

— **Репертуар львівского руского народного театру в Станиславові** (Саля тов. ім. Монюшка. Початок представленя о год. 7·30 вечером).

В суботу, дня 7 падолиста с. р. „Фавст“, опера в 5 дїях К. Ґунода. Гостинний виступ п. Ф. Лопатиньскої, співачки львівскої опери.

В недїлю, дня 8 с. м. „Арсен Яворенко“ (на громадскій роботї), народна драма в 5 дїях зі співами Б. Грінченка.

Ві второк, дня 10 с. м. (послїдне представлене) „20 днїв тюрми“, фарса в 3 дїях Вебера.

— **Остережене перед еміґрациєю.** До Галичини приїхав якийсь Кл. Естопіналь, висланник плянтаторів бавовни і цукру з Люїзіяни і війшовши в порозуміне з численними еміґрацийними аґентами, розпочав енерґічно вербувати селян, обіцюючи їм за кождий робучий день по 1 долярі до 1 дол. 25 цнт. Галицкі еміґранти потрібні в тім краю лише на час жнив, що тревають 4—5 місяцїв, а відтак лишають ся без зарібку. З уваги на те на поручене Міністерства внутрішних справ галицке Намістництво видало відозву до всїх староств і дирекций полициї в краю, щоби остерегли селян перед еміґрацию до Люїзіяни і поучили про лихо, яке їх там дожидає

— **З „Львівского Бояна“.** На загальних зборах, які відбули ся дня 31 жовтня с. р., вибрано отсей виділ: др. Студиньский голова; Й. Доманик заступник голови; др. М. Волошин, диріґент; В. Безкоровайний, заст. диріґента; Г. Ясеницка, диріґентка. Виділові: Б. Вахнянин, О. Дембицкий, Р. Федусевич, заст. виділових: С. Левицка і В. Козак. Контрольна комісия: П. Берест, І. Біляковский і Е. Кордасевич.

† **Померли:** У Львові помер дня 2 с. м. Йосиф Янковский, масар, реставратор і горожанин міста Львова в 59 р. житя. — В Болехові помер в домі своїх родичів Volод. Соболь, ученик ґімназ. в 15 р. житя. — В Петербурзї помер звістний драматурґ Ал. Потєхін, проживши 75 лїт.

— **Вправи в краєвій обороні в 1909 роцї.** До войскових вправ при краєвій обороні в 1909 р. будуть покликані: 1) асентировані в 1909 р. з 2 лїтною активною службою до пятих вправ і резервісти, перенесені з лінії до краєвої оборони; 2) асентировані в 1899 р. з 3-лїтною активною службою до четвертих вправ; 3) асентеровані в 1900 р з 2 лїтною службою до четвертих вправ; 4) асентировані в 1901 р. з 3-лїтною активною службою до третих вправ; 5) асентировані в 1902 р. з 2-лїтною активною службою до третих вправ і запасові резервісти до третих вправ; 6) асентеровані в 1903 р. з 3 лїтною активною службою до других вправ; 7) асентировані в 1904 р. з 2-лїтною активною службою до других вправ; 8) асентировані в 1905 р. з 3 лїтною активною службою до перших вправ і запасові резервісти до других вправ; 9) асентировані в 1906 р. з 2-лїтною активною службою до перших вправ; 10) асентировані в 1908 р. запасові резервісти до перших вправ; 11) ті, що додатково мають відбути вправи, не відбувши їх в минулім роцї. Повисше покликанє наступить в двох періодах часу т. є. від половини червня до половини липня і від половини серпня до половини вересня 1909 р. Неактивні вояки краєвої оборони (з виїмкою резервістів кавалериї краєвої оборони), що находять ся в 11 і 12 роцї служби, не будуть в 1909 р. покликані до вправ з виїмкою обовязаних до поповненя вправ за попередні роки. Яко день покликаня до вправ в першім періодї установлено 14 червня 1909 р., а день покликаня в другім періодї (серпневім) буде пізнїйше оголошений. Кождий неактивний вояк краєвої оборони, обовязаний до вправ в 1909 р., може вибрати собі оден з повисших реченців, котрий з огляду на єго зарібкові відносини буде єму найлїпше відповідати, до відбутя чотиротиждневих вправ. Зголошувати ся треба у начальника громади в місци побуту резервістів. У Львові треба зголосити ся в X. департаментї маґістрату і подати причини, задля котрих о ту полекшу старають ся. Реченець до зголошень о признанє тої полекші установлений до кінця грудня 1908 р., а при

вид на родопскі гори та на їх виноградом зарosле підгіре. З гори годинникової (Саат-Тепе) зі старою турецкою вежею з годинником видко ще дальше на рівнину над Маріцою, окружену із сеї сторони родопскими горами, Балканом і горами Ріло. Хороші доми в містї суть по найбільшій части одноповерхі.

З двірця зелїзницї в'їздить ся ул. Зелїзничою просто на головну улицю з многими склепами; недалеко звідси єсть базар і безастан (дім купецкий). З церков єсть найвизначнїйша Кирило-Методієвска церква, що стоїть коло великої болгарскої ґимназиї саме коло мосту на ріцї. Поза мостом на другім боцї ріки єсть велика касарня піхоти. Коли зайдемо до великої караванзериї з єї десяти банями, здає ся нам, що ми таки десь на справдешнім сходї. Богатші жителї міста виїзджають на лїто на хороші села під родопскими горами, де росте богато винограду і садовини. Так отже мають гори Родопе на полудневій границї Болгариї таке саме значінє для Филипополя як гори Ріло для Софії.

Хто не міг би рішити ся на нїяку з поданих тут доріг через центральний Балкан а хоче лиш держати ся зелїзницї та побути в Софії, той нехай не залишить вибрати ся бодай на прогульку в гори Ріло та навідати ся до монастиря Ріло. Ріло Даґ або по болгарски Ріла-Плянїна то ґеоґрафічно північний конець родопских гір, великої тракійскої верховини. В прекраснім ярі серед лїсів, там де ґранїтовий шпиль гори Мус-Алла піднимає ся аж до висоти 2930 метрів понад уровень моря, стоїть на полудневій єго сторонї мало що не так само високо понад морем величавий монастир Ріло. Сей монастир то серце болгарского народу, то народна сьвятощ Болгарів.

Сьв. Іван, котрого мощі спочивають в церкві монастиря, жив тут в часах заведеня християньства в Болгариї пустинником в долинї. В судьбі єго мощий пробиває ся й судьба краю: в 1183 вивезено єго мощі до Грану на Угорщинї, в 1187 вернули они знов до Софії, в 1194 приміщено їх в Тирнові а в 1469 позволили Турки перенести їх до монастиря Ріло. Теперішний монастир і церков на єго подвірю з пятьма великими і многими малими банями та з підсїнем на стовпах побудовані на ново аж в роках від 1817 до 1860. Все то разом творить пятикутник. Подвіре окружають стїни монастиря високі на чотири поверхи з аркадами. В бібліотецї, скарбници та в збройовнї знаходить ся богато цїнних памятників. На горішних поверхах знаходять ся спальнї для путників, котрих в деякі сьвята сходить ся тут і кілька тисячів. В монастири приймають навіть чужинцїв і гостять через три днї задармо, але за то при пращаню складає ся в канцеляриї монастиря відповідно до становища якийсь дарунок. Та й княжа родина перебувала що року по кілька недїль в сїм монастири.

З Софії найкоротша дорога до монастиря Ріло через Самоков, місцевість, що лежить у висотї 1000 метрів над морем а славна з того, що тут єсть найбільша в Болгариї фабрикация ножів. До Самокова їде ся 5 годин з Софії а коли виїхати рано, то можна ще того самого дня заїхати до монастиря попри озеро Ріло і першу самотну домівку сьв. Івана. Хто має більше часу, той їде через Дубнїцу. Тепер аж до Радомира іде зелїзниця. В сїм місточку, положенім коло водоспаду, стоять вози до дальшої їзди до Дубнїци, де треба переночувати. Тут суть два скромні готелї, а коли приїхати в суботу, то можна на другий день рано побачити великий, дуже оживлений торг. Місточко се лежить над Джерменом недалеко турецкої границї. На другий день їде ся через Кочаріново і Ріloсело та через дуже живописний яр Ріло до монастиря.

Дві години дороги поза Дубнїцою видко доми турецкої і болгарскої сторожі пограничної. З вижини перед Кочаріновом представляє ся величавий вид на урожайну долину межи горами Перім і Ріло. В сих сторонах управляють знаменитий тютюн. Перед Ріloселом, що лежить у висотї 600 метрів, видко величезні піраміди із землї. Але вельми романтичною стає околиця аж поза сим великим селом. Пишні листисті лїси вкривають скалисті спади рілівского яру; на многих скалистих шпилях виднїють ся зелїзні хрести. Їде ся через малі оселї, що належать до монастиря, як і взагалї все, що тут милями довкола, належить до монастиря.

Недалеко монастиря Ріло стоїть каплиця з гробницею, в котрій спочивають мощі многих побожних Болгар, котрі якимись датками причинили ся для сего монастиря і заслужили собі тим на се місце упокою. Та й ту що року приходить богато путників з цїлого краю.

(Дальше буде).

зголошеню треба предложати паспорт. В часі коло половини липня до половини серпня 1909 р. покликаня взагалі не буде. Увільнень від вправ будесь уділяти лише у випадках, що заслугують на увзглядненє. То розпорядженє відносить ся до вояків кавалериї кравої оборони.

— **Курс пожарництва** перевів в останних часах львівский „Сокіл“ через своїх інструкторів: в Чижикові (пов. Львів), в Шумлянах (пов. Підгайці), в Мельничи (пов. Жидачів), в Трускавци (пов. Дрогобич), в Вербилівцях (пов. Рогатин), в Красові (пов. Львів), в Коростовичах (пов. Рогатин), в Задвірю (пов. Перемишляни), в Порічу (пов. Городок) і в Містках (пов. Львів). На ті курси їздили зі Львова яко інструктори пп. А. Будзиновский, Горук, Кравець, Шехович і ин. Кошти подорожи на всі ті курси (з виімкою Чижикова) покрило тов. „Дністер“

— **Дрібні вісти.** На руский театр у Львові вплинуло в місяци жовтни с. р. на книжочку Краєв. Союза кредит. ч. 800 у Львові 619.43 кор. — В Надвірни відбуде ся заходом тамошної філії руского Тов. педаґоґічного дня 8 с. м. аматорске представленє двох одноактових комедий „Боз цвите“ і „Заздрісні“. Початок о 7·30 вечером. Чистий дохід на бідних школярів. — Знайдену книжочку вкладкову задат. Тов. урядників ч. 920, виставлену на імя Мариї Рудницкої зложено на поліциї. — П. М. Зонне, урядник зелізничий, ул. Городецка ч. 30, згубив золотий перстінь висаджуваний брилянтами, вартости 360 кр. — В Перемишли відбуде ся ві второк дня 10 с. м. краєве віче шинкарів. — В реальности ч. 12 при ул. Сапіги вкрали злодії мужеске і дамске біле та одіня зложені в куфрі загальної вартости 600 корон.

— **Загальні збори „Народної Торговлї“.** Оногди відбули ся 24-ті загальні збори „Народної Торговлї“. Збори отворив предсїдатель совіта др. Щасний Сельский і сконстатувавши, що збори оголошено згідно з приписами статута, та що явило ся відповідне число членів, предложив на предсїдателя зборів о. Данила Лепкого, пароха з Старого Самбора, а на заступника др. Остапа Макарушку. Зібрані члени приняли одподушно предложенє, почім предсїдатель зборів о. Лепкий покликав на секретарів пп. Миколу Заячківского і Василя Угрина. Звіт адміністрацийний і білянсовий зложив з рамени управляючого совіта проф. Ілия Кокорудз, а по відчитаню звіту головного комітету контрольного п Антоном Хойнацким і звіту з переведеної ревізиї, доконаної Краєвим Союзом ревізийним, в котрих сконстатовано постійний розвій товариства, дальше, що діла товариства веде ся господарно, що товариство придержує ся постанов статута, що рахункові замкненя зіставляє ся вчас, що товариство не переводить ніяких ризиковних інтересів, — приняли зібрані члени одноголосно предложений білянс, виказуючий чистий зиск в квоті 18 086·97 кор., постановили виплату 7 прц. дивіденди від уділів і уділили управляючому совітови одноголосно абсолюторию. При доповняючих виборах до совіта вибрані поновно: др. Щасний Сельский і о. Евген Гузар. До головного комітету контрольного вибрані пп. Кость Паньківский, др. Володимир Бачиньский і Антін Хойнацкий. — Марку презенцийну для членів совіта установлено на внесенє п. Костя Паньківского в висоті попередній по 6 кор. від засїданя.

— **Нові шляхи електричного трамваю** в Львові отворено в суботу: від ул. Зиблікевича через Зелену до ул. Личаківскої і від костела сьв. Анни до янівскої рогачки. На ул. Зеленій їздить нормально по пять возів. Шлях сей веде через ул. Зелену, Шевченка, Кохановского, сьв. Петра до церкви сьв. Петра і Павла. Єсть на ній дві секциї, однак вози їдуть прямо від Гетманьских валів через ул. Зелену до Личакова, означені є буквами „Н-Ł“ і переходять три секциї. Перша секция кінчить ся на перехрестю ул. Зеленої і Зиблікевича, друга на ул. Кохановского коло ул. Шевченка, а трета кінчить ся коло церкви сьв. Петра і Павла. Рух на тих лініях єсть поки що малий, бо люди з тих сторін міста привикли ходити пішки.

Телеґрами.

Петербург 4 падолиста. Петербургска аґентия телеґрафічна супротив донесень часописий і вістий розношених з ріжних сторін потверджує, що переговори межи Петербургом а віденьским кабінетом ведуть ся успішно.

Ню-Йорк 4 падолиста. Тафт вибраний президентом Сполучених Держав значною більшостию голосів і одержав більше як Рузвельт в 1904 р. Урядованє своє яко президент обійме аж дня 4 марта.

Ню Йорк 4 падолиста. Републиканьский ґубернатор Ню-Йорку Юс (Hughes) вибраний знову.

Скутарі 4 падолиста. Впливи молодо-турецкого комітету зменшають ся, особливо внаслідок того, що комітет той піддає ся жаданям магометан, що викликує оґірченє серед Альбанців.

Скопле 4 падолиста. Зі взгляду, що анї анексия Босни і Герцеґовини анї проголошенє независимости Болгариї не викликали серед тутешного населеня великого заінтересованя, нема обави вибуху якихсь непокоїв, хиба що хтось би умисно їх заінсценував.

Землетрясенє,

Ґраслїце 4 падолиста. Вчера в полудне відчуто тут і в охрестности сильне землетрясенє землї, котре вечером повторило ся ще з більшою силою. Рада міста застановила науку в школах.

Карльсбад 4 падолиста. Вчера 1 год. по полудни дало ся тут і в охрестности почути сильне землетрясенє. Особливо сильне було о 6 год. 20 мін. в Плянци. У всіх домах порушили ся річи.

Господарство, промисл і торговля.

Цїна збіжа у Львові.

дня 3 падолиста:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·50	до 10·80
Жито	8·70	до 9·—
Овес	6·80	до 7·10
Ячмінь пашний	6·80	до 7·20
Ячмінь броварний	7·50	до 8·50
Ріпак	—·—	до —·—
Льнянка	—·—	до —·—
Горох до вареня	8·—	до 10·—
Вика	—·—	до —·—
Бобик	—·—	до —·—
Гречка	—·—	до —·—
Кукурудза нова	—·—	до —·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до —·—
Конюшина червона	55·—	до 65·—
Конюшина біла	35·—	до 50·—
Конюшина шведска	65·—	до 75·—
Тимотка	—·—	до —·—

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30**, 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, **12·00, 2·15**, 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·**40**, **2·00**, 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40***, 8·07, **2·05**, 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·39, 11·42**, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): **3·50**
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45***, 3·50, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16**, 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·02, **2·31**, 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50***, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·33**, 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: **7·30, 3·25**, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова Ворохта (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): **6·40**

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Шкіряні вироби з российскої шкіри!

Пара чобіт з российскої шкіри засуваних т. зв. „Штаперів“ що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із российскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дівчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К. для школярів 7, 8, 9 і 10 К.

Третий же рід чобіт, з найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в середині овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Братя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандети у жидів, паматайсе на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на брензолї і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.

Стефан Копач
Струтин, п. Долина ад Стрий.

Інсерати

до

„Народної Часописи“

і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Хоче ся женити?

Уповажнені від много пань (межи иншими з не шлюб. дїтьми, калїками і т. ин.) з маєтком від 5000 до 500.000 кор. до вишуканя відповідних кандидатів сопружества. Тілько панове (навіть без маєтку), котрі справу серйо трактують і котрим на скорім сопружестві не заходить перешкода, схотять писати до Schlessinger, Berlin 18.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї
краєві і заграничні
продає
Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї,

старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).